

ringe Betydning for de brede Lag, ogsaa i Fremtiden maa kunne glæde sig ved Statens Velvillie.

Leth Espensen: Det, der giver mig Anledning til at tage Ordet, er de Udtalelser, der kom fra det ærede Medlem fra Horsens (Hans Nielsen). Ellers kunde jeg lige saa godt tage Ordet om de Par Ting, jeg vil berøre, under ethvert som helst andet Ministerium end netop her. De første 6 Ændringsforslag under § 20 angaa personlige Understøttelser, som vi have dem under alle andre Ministerier. Jeg har gentagne Gange gjort opmærksom paa, at de vise, at man ser med helt andre Øjne paa Embedsmænd end paa andre Borgere. Nu nævnede netop det ærede Medlem fra Horsens det første Nummer, en Enke efter en Natvægter ved Horsens Straffeanstalt. Han sammenlignede det med den Bevilling, der blev givet forleden Dag til Divisionsgeneralerne, og for saa vidt er jeg enig med ham, som det ganske vist er ikke saa lidt mere uskyldigt at give 150 Kr. til en fattig Enke end at give et rent og skært Lønningstillæg paa 2,000 Kr. til nogle Divisionsgeneraler. Men jeg maa paa den anden Side gøre opmærksom paa, at netop Motiveringen for denne Understøttelse til Natvægter Sørensens Enke ser noget underlig ud i Forhold til Motiveringen for Understøttelse til andre Mennesker. Der fortælles, at hun ikke har noget udover Bolig og Alderdomsunderstøttelse. Det regner jeg imidlertid for at være ikke saa galt, naar der er Tale om en Kvinde, der har haft den Betydning for Samfundet at være gift med en Natvægter. Havde hun været gift med en Arbejder, havde hun ikke haft andet end en Alderdomsunderstøttelse. Jeg kan ikke forstaa, at de Herrer Socialdemokrater ikke kunne se, at der er en betydelig Forskel paa den Maade, hvorpaa man betragter saadanne ellers ligestillede Personer i Samfundet netop i den Motivering, man her giver, at hun kun har Alderdomsunderstøttelse og Bolig, som om det er noget, man regner for slet ingen Ting, saa snart det er en Kvinde, der har haft den Fortjeneste af Samfundet at være gift med en Natvægter, medens man, hvis hun havde været gift med en almindelig Borger, havde sagt, at hun kunde søge Alderdomsunderstøttelse, og saa havde talt om det store, humane Fremskridt, man havde faaet der. Jeg vil benytte Lejligheden til at bede om, at man vil forandre sit Syn noget paa de Folk, der have været i Statens Tjeneste, og be-

tragte dem ganske paa samme Maade som andre Samfundsborgere.

Justitsministeren (Zahle): Da det højtærede Finansudvalg har vist den Velvillie at tiltræde samtlige de Ændringsforslag, jeg har stillet, kan jeg fatte mig i stor Korthed. Som det af Nr. 21 i Bilagene — jeg benytter Bilagens Numre — omhandlende Landbrugslotteriet vil ses, er der opnaaet Enighed mellem Finansudvalget og mig om, at Landbrugslotteriets aarlige Overskud bør optages paa Finansloven ligesom ogsaa et tilsvarende Udgiftsbeløb. Den meget ærede Ordfører for Udvalget (Sigurd Berg) tilføjede, at det saa var Finansudvalgets Ønske, at Justitsministeren overensstemmende med Koncessionen vedblivende skulde fordele Beløbet. Det er der ikke noget i Vejen for. Jeg vil blot dertil knytte den Bemærkning, at for saa vidt det skulde falde i min Lod at fordele flere Andele af Overskuddet fra Landbrugslotteriet, vil jeg henvende mig til de samvirkende Husmandsforeningers Bestyrelse og der skaffe mig Raad og Oplysning og Vejledning om, hvordan disse Midler bedst kunne anvendes til Gavn for det mindre Landbrug, idet jeg maa gaa ud fra, at de Mænd, de samvirkende Husmandsforeninger vælge til at staa i Spidsen for deres Organisationer, bedst maa kunne give Vejledning desangaaende.

Jeg har kun en enkelt Bemærkning til at gøre. Det er i Anledning af, hvad den ærede Ordfører udtalte om „Fængselshjælpen“. Det store Tilskud, som her ydes denne, gav den meget ærede Ordfører Anledning til at udtale, at man ønskede en Kontrol med, hvordan disse store Bevillinger anvendes. Dette er under Konferencen blevet udtalt til mig fra Finansudvalgets Side, og jeg har allerede skaffet mig Sikkerhed for, at „Fængselshjælpen“s Bestyrelse med megen Glæde gaar ind paa at give Staten Adgang til at øve en saadan Kontrol. Jeg har derefter tilskrevet „Fængselshjælpen“s Bestyrelse og forespurgt den, om den kunde give nogen Vejledning om, under hvilken Form dette bedst kunde tænkes udført. Paa dette Grundlag fortsættes saa Forhandlingerne, og jeg haaber, at en Kontrol med „Fængselshjælpen“ meget snart kan blive gennemført. Det skal være en Kontrol, som særlig er af finansiel Art og gaar ud paa at paase, at Bevillingerne blive anvendte til de Formaal, til hvilke de ere givne af Bevillingsmagten.

Naar den ærede Ordfører tillige henstillede til mig, at jeg i Egenskab af Kon-